

I

Tražio te na mestima na kojima te nije bilo, strpljivo čekao da ponovo počneš da dišeš, jeo i prašinu, kada je trebalo.

II

Držeći tvoje telo u rukama, plutao sam ivicom našeg postojanja. Gledao kako se oluja sprema i zao da više nikada nećemo biti.

III

Jedva se se nosio sa odlukama u svom životu, kidao tetive oko svojih kostiju, i ponovo, iz početka, učio da diše.

IV

Vrati mi sve. Vrati mi dan i moje ime. Vrati mi snove i sate kojima sam budan u tkaninu utkivao sve što nisam mogao da izgovorim. Slikao sam pejzaže koje ne vidim, gradio osetljive mostove i pokušavao da ne krenem ka tebi, svaki put.

V

Nije znao kako da oprosti sebi za stvari u životu koji je neminovno morao da vrati. Pribegavao je jedinom komforu za koji je znao

Iluzije, sram, krivica, bol.

još boli.